

Flomsonekart

Delprosjekt Lillehammer

Ahmed Reza Naserzadeh
Jostein Svegården

6
2006

F L O M S O N E K A R T

Flomsonekart

Delprosjekt Lillehammer

Ahmed Reza Naserzadeh

Jostein Svegården

Flomsonekart nr 6/2006

Delprosjekt Lillehammer

Utgitt av: Norges vassdrags- og energidirektorat

Forfatter: Ahmed Reza Naserzadeh
Jostein Svegården

Trykk: NVEs hustrykkeri

Opplag: 90

Forsidefoto: Vårflommen i 10.06.1995 ©FOTONOR

ISSN: 1504-5161

Emneord: Flomsone, flom, flomanalyse, flomareal, Mjøsa,
Lillehammer, Lillehammer kommune

Norges vassdrags- og energidirektorat
Middelthuns gate 29
Postboks 5091 Majorstua
0301 OSLO

Telefon: 22 95 95 95
Telefaks: 22 95 90 00
Internett: www.nve.no

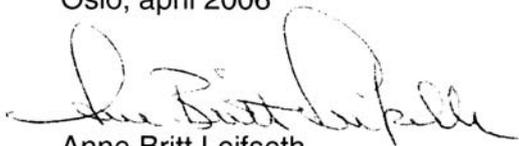
April 2006

Forord

Det utarbeides nå et nasjonalt kartgrunnlag – flomsonekart – for de vassdragene i Norge som har størst skadepotensial. Hovedmålet med kartleggingen er forbedret arealplanlegging og byggesaksbehandling i vassdragsnære områder, samt bedre beredskap mot flom.

Rapporten og vedlagte kart presenterer resultatene fra kartleggingen av Mjøsa i områder langs strandsoner ved Lillehammer i Lillehammer kommune. Vi takker Lillehammer kommune som har vært viktig støttespiller og bidratt med kvalitetskontroll av kartene.

Oslo, april 2006

Anne Britt Leifseth
avdelingsdirektør

Eli K. Øydvin
Eli K. Øydvin
prosjektleder

Sammendrag

Rapporten inneholder detaljer rundt flomsonekartlegging for delprosjekt Lillehammer, fra Lillehammer Renseanlegg til Mosodden på østsiden og fra Vingnesvika til Leirvika på vestsiden, totalt 5,4 km langs Mjøsa ved Lillehammer. Det er bare høye vannstander i Mjøsa som er vurdert i dette prosjektet. Det er utarbeidet flomsonekart for 10-, 100-, 200-, og 500-årsflom. I tillegg er det gitt vannstander for 20-, og 50-årsflom. Et kartblad som viser 200-årsflom er vedlagt bak i rapporten.

Grunnlaget for flomsonekartet er en flomberegning. Der beregnes størrelsen og hyppigheten på flommene i Mjøsa. Resultatet av flomberegningen brukes deretter i et GIS-system der de beregnede flomhøydene kombineres med en digital terrengmodell. Differansen mellom terrengmodell og flomflate gir den endelige flomutbredelsen som vises på flomsonekartet. Flomutsatte områder markert som lavpunkt på kartet, har ikke direkte forbindelse med Mjøsa. Risikoen for oversvømmelse må vurderes nærmere i disse områdene.

Flom i Mjøsa innebærer en langsom vannstandsstigning pga. stort magasinivolum. Dette medfører at det som regel er god tid til å iverksette skadereduserende tiltak ved en flom.

Ved 10-årsflom er det primært lavereliggende områder langs Mjøsa uten bebyggelse, to bygninger ved Vingnesvika og båthavna og to bygninger ved Skibladnerbrygga som blir oversvømt. I tillegg står av- og påkjøring til E6/ Lillehammer under vann.

100-årsflommen i Lillehammer berører to bygninger ved Vingnesvika og båthavna, samt en liten del av Lillehammer Renseanlegg, deler Lillehammer camping, Busmoen, hele Strandtorget og områdene ved Skibladnerbrygga.

Ved 200-, og 500-årsflommene oversvømmes noen bygninger ved Vingnesvika, båthavna og nord for båthavna på vestsiden. I tillegg blir hele Lillehammer Renseanlegg, Lillehammer camping, områdene ved Skibladnerbrygga, Strandtorget, Mesnadalsvegen ved Strandtorget, Strandpromenaden fra Mesnadalsvegen til Vingnesbrua, områdene på begge sider av E6 ved Busmoen og en liten strekning av E6 nord for Busmoen oversvømt.

For disse områdene bør det legges en 200-årsflom til grunn som retningsgivende for arealbruk og sikringstiltak. Hovedvekt i analysen er derfor lagt på 200-årsflommen.

En sikkerhetsmargin skal alltid legges til ved bruk av flomhøydene. Sikkerhetsmarginen i dette prosjektet skal være 50 cm. På denne måten blir kravet til ny bebyggelse 200-årsflom pluss 50 cm. Med grunnlag i flomsonekartene må det innarbeides bestemmelser for byggehøyder for kartlagt område når kommuneplanen for Lillehammer kommune rulleres.

Flomsonekartene må brukes i arealplanleggingen for å identifisere områder som ikke bør bebygges uten nærmere vurdering av flomfaren og mulige tiltak. Ved detaljplanlegging og ved dele- og byggesaksbehandling må en ta hensyn til at også flomsonekartene har begrenset nøyaktighet. Spesielt i områder nær flomsonegrensen er det viktig at høyden på terrenget kontrolleres mot de beregnede flomvannstandene. Primært må en ta utgangspunkt i de beregnede vannstander og kontrollere terreng høyden i felt mot disse. En må spesielt huske på at for å unngå flomskade må dreneringen til et bygg ligge slik at avløpet også fungerer under flom.

Flomsonene kan også brukes til å planlegge beredskaps- og sikringstiltak som evakuering, bygging av voller osv.

Innhold

1	INNLEDNING	1
1.1	FORMÅL	1
1.2	BAKGRUNN	1
1.3	BESKRIVELSE AV VASSDRAGET OG AVGRENSNING AV PROSJEKTET	1
1.4	PROSJEKTGJENNOMFØRING	2
2	METODE OG DATABEHOV	4
2.1	METODE	4
2.2	HYDROLOGISKE DATA	4
2.2.1	<i>Flomberegning for Mjøsa</i>	4
2.3	TOPOGRAFISKE DATA	5
2.3.1	<i>Digitale kartdata</i>	5
3	FLOMSONEKART	6
3.1	GENERERING AV FLOMSONER	6
3.2	LAVPUNKT	7
3.3	KJELLERFRI SONE – FARE FOR OVERSVØMMELSE I KJELLER	8
3.4	FLOMSONEKART 200-ÅRSFLOM	8
3.5	KARTPRODUKTER	9
3.6	RESULTATER FRA FLOMSONEANALYSEN	10
4	ANDRE FAREMOMENTER I OMRÅDET	14
4.1	INNSAMLING AV ANDRE FAREDATA	14
4.2	KULVERTER	14
5	USIKKERHET I DATAMATERIALET	15
5.1	FLOMBEREGNINGEN	15
5.2	FLOMSONEN	15
6	VEILEDNING FOR BRUK	16
6.1	HVORDAN LESES FLOMSONEKARTET?	16
6.2	UNNGÅ BYGGING PÅ FLOMUTSATTE AREALER	16
6.3	AREALPLANLEGGING OG BYGGESAKER – BRUK AV FLOMSONEKART	17
6.4	FLOMVARSLING OG BEREDSKAP – BRUK AV FLOMSONEKART	17
6.5	HVORDAN FORHOLDE SEG TIL USIKKERHET PÅ KARTET ?	17
6.6	GENERELT OM GJENTAKSINTERVALL OG SANNSYNLIGHET	18
	REFERANSER	19
	VEDLEGG	19

1 Innledning

1.1 Formål

Målet med kartleggingen er å bedre grunnlaget for vurdering av flomfare til bruk i arealplanlegging og byggesaksbehandling. Kartleggingen vil også gi bedre kunnskap i forbindelse med beredskap mot flom, samt bedre grunnlag for flomvarsling og planlegging av flomsikringstiltak.

1.2 Bakgrunn

Flomtiltaksutvalget (NOU 1996:16) anbefalte at det etableres et nasjonalt kartgrunnlag – flomsonekart – for de vassdrag i Norge som har størst skadepotensial /1/. Utvalget anbefalte en detaljert digital kartlegging.

I Stortingsmelding 42 (1996-97) /2/ gjøres det klart at regjeringen vil satse på utarbeidelse av flomsonekart i tråd med anbefalingene fra Flomtiltaksutvalget. Satsingen må ses i sammenheng med at regjeringen definerer en bedre styring av arealbruken som det absolutt viktigste tiltaket for å holde risikoen for flomskader på et akseptabelt nivå. Denne vurderingen fikk sin tilslutning også ved behandlingen i Stortinget.

Det ble i 1998 satt i gang et større prosjekt for kartlegging i regi av NVE. Det er utarbeidet en plan som viser hvilke elvestrekninger som skal kartlegges /3/. Strekningene er valgt ut fra størrelse på skadepotensial. Totalt er det 134 delstrekninger som skal kartlegges. Dette utgjør ca. 1100 km elvestrekning.

1.3 Beskrivelse av vassdraget og avgrensning av prosjektet

Mjøsa er Norges største innsjø med et areal på 365 km². Nedbørfeltet har et areal på 16,533 km² målt fra utløpet ved Minnesund. Gudbrandsdalslågen er det viktigste tilløpsområdet med et nedbørfelt på 11,533 km².

Mjøsa var uregulert frem til 1850 årene. Det ble anlagt en dam ved Sundfossen i 1859 for å sikre vannføringen i Vormå slik at Vormå ble farbar med dampskip fra Eidsvoll.

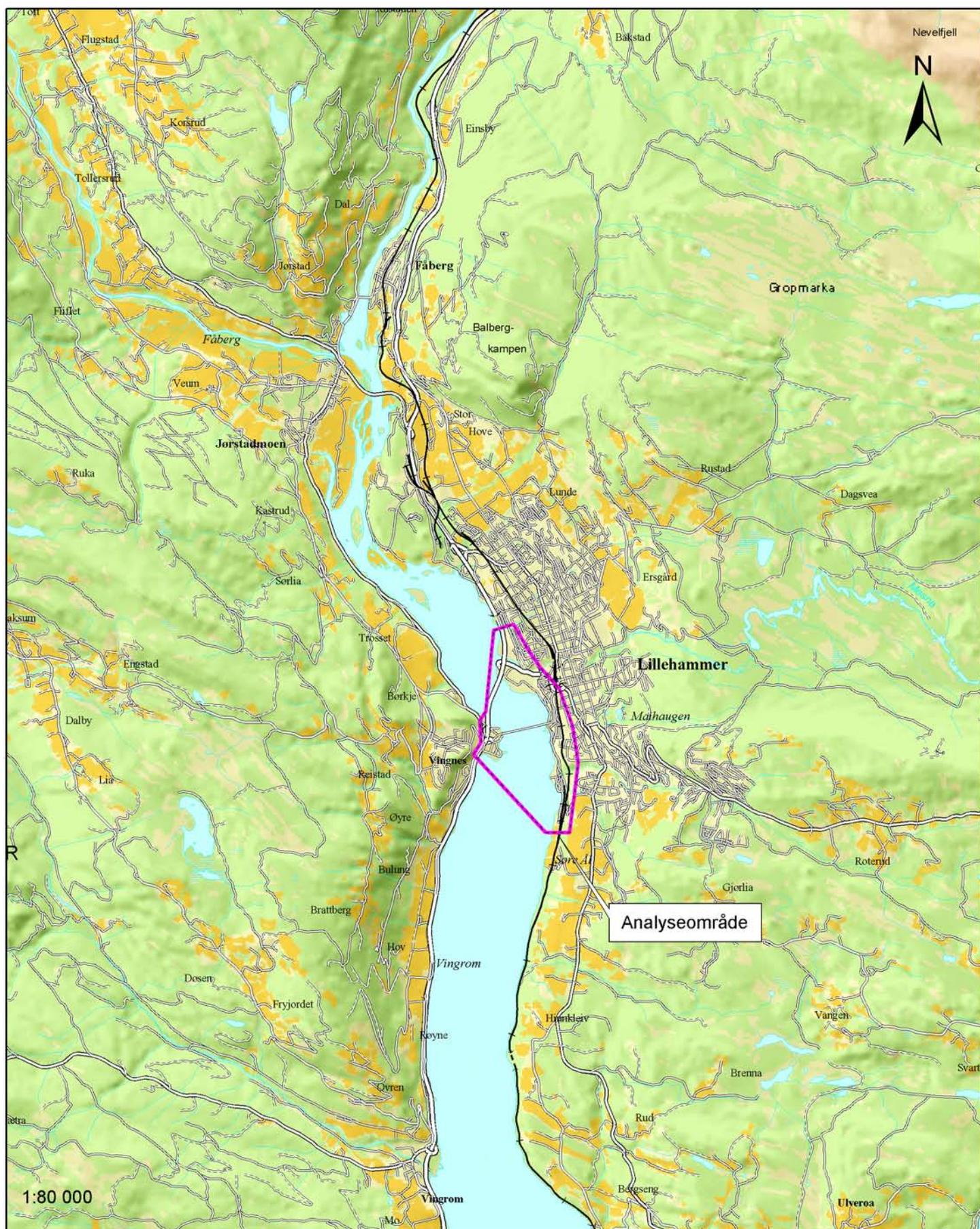
Dammen ved Svanfoss sto ferdig sommeren 1909. Denne dammen ble bygget om i perioden 1933 – 35 på grunn av reguleringer andre steder i vassdraget. I løpet av 1950 årene planla man ombygging og ny regulering av Mjøsa. Det nye anlegget sto ferdig i 1963 og ble bygget litt nedenfor det gamle anlegget.

Det har i lang tid vært reguleringer oppstrøms Mjøsa i forbindelse med tømmerfløting og industri. De viktigste reguleringene har kommet i de siste 80 årene ved vannkraftutbygging. I sideelvene til Mjøsa finnes det 20 mindre magasiner. Det forekommer også en rekke overføringer innenfor Mjøsas nedbørfelt. De viktigste er overføringen av Veo til Tessemagasinet, overføringene til Kaldfjorden (Sandvatn) fra Nedre Heimdalsvatn og fra Kaldfjorden til Øyangen.

Det er primært oversvømte arealer som følge av naturlig høy vannstand som skal kartlegges. Andre vassdragsrelaterte faremomenter som isgang, erosjon og utrasinger er ikke gjenstand for tilsvarende analyser, men det tas sikte på å synliggjøre kjente problemer i tilknytning til flomsonekartene. Områdene som er kartlagt ligger langs Mjøsas strandsone på Lillehammer fra Lillehammer Renseanlegg til Mosodden på østsiden og fra Vingnesvika til Leirvika på vestsiden, totalt 5,4 km.

1.4 Prosjektgjennomføring

Prosjektet er gjennomført under ledelse av NVE med Lillehammer kommune som viktig bidragsyter og diskusjonspart. Første utkast til flomsonekart ble sendt til Lillehammer kommune for innspill og vurdering av flomutbredelse. Prosjektet er gjennomført i henhold til prosjektets vedtatte rutiner for styring, gjennomføring og kvalitetskontroll, Prosjekthåndbok flomsonekartprosjektet /4/.

Figur 1.1 Oversiktskart over prosjektområdet

2 METODE OG DATABEHOV

2.1 Metode

Flomsonekart viser hvilke områder som oversvømmes ved flommer med ulike gjentaksintervall. Det gjennomføres en statistisk analyse av hvor store og hyppige flommer som kan forventes i vassdraget (flomberegning/ flomfrekvensanalyse). Det beregnes vannstand for flommer med gjentaksintervall hhv. 10, 20, 50, 100, 200 og 500 år.

Fra flomberegningen utledes en digital vannflate. Denne kombineres med en digital terrengmodell i et GIS-system som beregner oversvømt areal (flomsonen).

2.2 Hydrologiske data

2.2.1 Flomberegning for Mjøsa

Aktuelle vannstander er beregnet av NVE og presentert i Flomberegning for Mjøsa og Vormå /5/. Flomberegningen er basert på frekvensanalyser av observerte flommer fra NVEs hydrometriske stasjon ved Hamar (2.101). For at de beregnede flommene skal være mest mulig representative for fremtiden, er det valgt å betrakte perioden etter 1961, dvs. perioden etter de viktigste reguleringene fant sted. Det er derfor ikke tatt hensyn til flommer før 1961.

Det er vårflommene som er de største i Mjøsa. De fleste opptrer fra slutten av mai til midten av juli. Kun i fem av seriens 39 år har høstflommen vært større enn vårflommen. Bare en av disse fem høstflommene har vært høyere enn midlere flomvannstand (høsten 1987).

Flomverdiene som er brukt i flomsonekartanalysen representerer døgnmidler. Ved kulminasjon i Mjøsa er flomtoppen flat og det er som oftest ikke stor forskjell mellom kulminasjonsvannstand og døgnmiddelvannstand. Flommen i 1995 er i NVEs databaser registrert med et døgnmiddel på 7,93 m, mens kulminasjonsvannstanden var 7,94 m. Vannstanden holdt seg på dette nivået i 18-20 timer. I beregningen er det derfor antatt at døgnmiddelverdiene er representative for flomnivået ved de ulike gjentaksintervallene. Resultatet av beregningene er vist i tabell 2.1.

Mjøsa er regulert med høyeste regulert vannstand 122,14 moh. og laveste regulert vannstand 119,33 moh.

Tabell 2.1 Kulminasjonsvannstander/ gjentaksintervall for Mjøsa

Flom	Høyde, referert vannmerke Lillehammer m	Høyde, meter over havet moh.
H_{Midelflom}	5,82	123,51
H₁₀	6,50	124,19
H₂₀	6,91	124,60
H₅₀	7,54	125,23
H₁₀₀	8,09	125,78
H₂₀₀	8,74	126,43
H₅₀₀	9,75	127,44

2.3 Topografiske data

Prosjektområdet består av ca. 5,4 km strandlinje mot Mjøsa.

2.3.1 Digitale kartdata

Det er laget en terrengmodell (GRID modul i ArcInfo). Til oppbygging av terrengmodellen er det i tillegg til 1 meters høydekurver også benyttet andre høydebærende data (veikant, jernbane, elvekant og vannkant). Disse har en nøyaktighet tilsvarende målestokk 1:1000. Terrengmodellen er et raster med en cellestørrelse på 5 x 5 meter, hvor hver celle har en høydeverdi.

3 Flomsonekart

3.1 Generering av flomsoner

De ferdige flomsone er generert på bakgrunn av de beregnede flomvannstandene i Mjøsa (tabell 2.1). Det er utarbeidet flomsone for flommer med gjentaksintervall 10, 100, 200 og 500 år. Disse finnes på digital form og kan også tegnes ut på kart. Beregnet oversvømt areal for alle flommene er presentert i tabell 3.1.

Tabell 3.1 *Flomutsatt areal – total areal og lavpunkt områder*

Gjentaksintervall	Flomutsatt areal Totalt (daa)	Flomutsatt areal Lavpunkter (daa)
10-årsflom	103	2
100-årsflom	367	0
200-årsflom	435	1
500-årsflom	504	4
Kjellefri sone (200 år)	576	

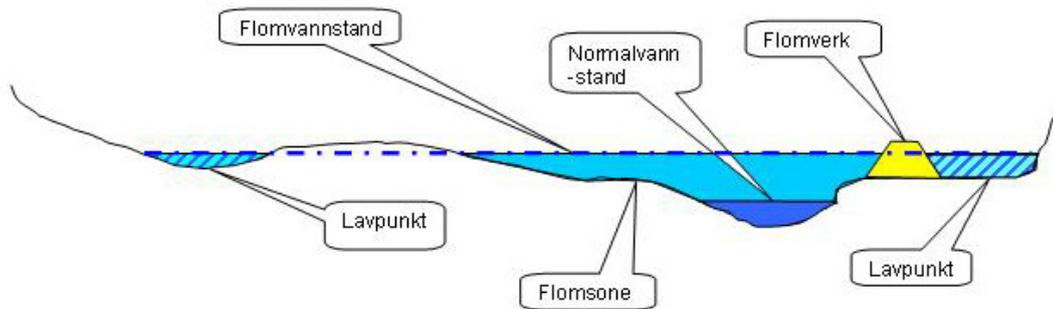
Flomsone er generert ved bruk av GIS-programmet ArcInfo. For hver flom er vannstanden gjort om til en flomflate. Flomflatene har samme utstrekning og cellestørrelse (5 x 5 meter) som terrengmodellen.

Flomflatene kombineres med den digitale terrengmodellen. Alle celler der celleverdien i flomflaten er større enn i terrengmodellen blir definert som oversvømt areal. Dette medfører at lavpunktområder som ikke har direkte kontakt med flomsone langs strandlinjen også blir definert som vanndekket areal. Grensene for flomsone er generalisert og glattet innenfor 5 meter og flater under ca. 76 m² er fjernet.

Bak i rapporten er det vedlagt dybdekart som viser flomdyb for 200-årsflom.

3.2 Lavpunkt

En del steder vil det finnes arealer som ligger lavere enn den beregnede flomvannstanden, men uten direkte forbindelse til elva/innsjøen. Dette kan være lavpunkter som har forbindelse via en kulvert eller via grunnvannet. Disse områdene er markert med en egen skravur på blå bunn fordi de vil ha en annen sannsynlighet for oversvømmelse og må behandles særskilt. Spesielt utsatt vil disse områdene være ved intens lokal nedbør, ved stor flom i sidebekker eller ved gjentetting av kulverter.

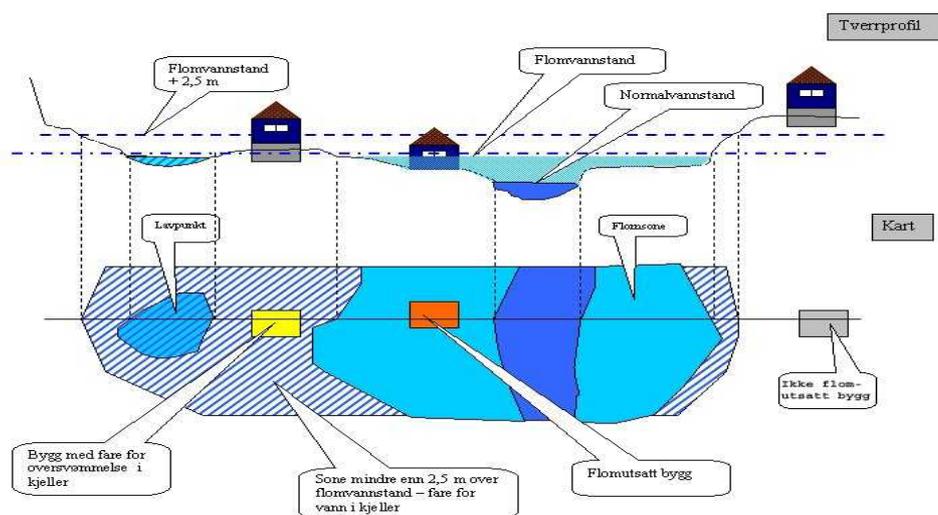

Figur 3.1 Prinsippkisse som viser definisjonen av lavpunkt

3.3 Kjellerfri sone – fare for oversvømmelse i kjeller

Også utenfor flomsone og lavpunkter kan det være nødvendig å ta hensyn til flomfaren, da flommen vil føre til forhøyet grunnvannstand innover elveslettene. Tilsvarende som for lavpunkter gjøres ingen kartlegging av grunnforholdene, men terreng som ligger mindre enn 2,5 meter over flomvannstand identifiseres. Innenfor denne sonen vil det være fare for at bygg som har kjeller får oversvømmelse i denne som følge av flommen (fig 3.2). Disse områdene er markert med skravur på hvit bunn.

Uavhengig av flommen kan selvsagt forhøyet grunnvannstand føre til vann i kjellere. For å analysere dette kreves inngående analyser blant annet av grunnforhold. Det ligger utenfor flomsonekartprosjektets målsetting å kartlegge slike forhold.

Figur 3.2 Prinsippskisse som viser definisjonen av kjellerfri sone

3.4 Flomsonekart 200-årsflom

På kartet presenteres bygninger med ulike farger ut fra flomfare;

- flomutsatte bygg (oransje farge); disse ligger helt eller delvis innenfor flomsone
- bygg med fare for oversvømmelse i kjeller (gul farge); disse ligger helt eller delvis i den kjellerfrie sonen
- ikke flomutsatte bygg (grå farge)

Flomutsatte områder er markert med blå farge, lavpunkter har blå skravur oppå blå bakgrunn, mens kjellerfri sone har blå skravur på hvit bakgrunn.

Oversvømte veier er markert med mørk grønn farge, mens veier som ligger utenfor flomsone er markert med rødt.

På kartet vises dette sammen med elvesystemer, jernbane og 5 meters høydekoter. På kartet presenteres også de beregnede flomstørrelsene i en tabell, og som en graf sammen med reguleringshøydene for Mjøsa.

3.5 Kartprodukter

Flomsonene er kvalitetskodet og datert i henhold til SOSI-standard. Lavpunktene har egen kode og er skravert på kartet. Alle flomutsatte flater er kodet med datafeltene FTEMA = 3280 og GJENTAKINT = gjentaksintervall. Lavpunkt er kodet med datafeltet LAVPUNKT = 1 (ellers = 0).

Alle flommene, pluss kjellerfrisone for 200-års flommen, foreligger på digital form. Dataene leveres på SOSI-format og ArcView (shape) format i NGO akse 3 og i UTM sone 32 og 33. Disse digitale dataene, rapporten på PDF-format, samt alle flomsonekartene på JPEG- og PDF-format, er brent på CD og sendt til primærbrukerne.

3.6 Resultater fra flomsoneanalysen

Sted	10-årsflom	100-årsflom	200-årsflom	500-årsflom
Kotehøyde	124,20 mo.h.	125,80 mo.h.	126,45 mo.h.	127,45 mo.h.
Lillehammer:	Primært lavtliggende området langs Mjøsa, uten bebyggelse. To bygninger ved Vingnesvika og båthavn			
Vestsiden:				
Vingnesvika		En bygning	En bygning	En bygning
båthavna		En bygning	En bygning og flere boliger	En bygning og flere boliger
Nord for båthavna		Primært lavtliggende området, adkomstveg til boliger	Noen uthus og garasjer, adkomstveg til boliger	Noen uthus og garasjer, adkomstveg til boliger
Østsiden:				
Lillehammer Renseanlegg		En liten del av området, renseanlegget	Hele området, renseanlegget	Hele området, renseanlegget
Lillehammer camping		Store deler av området , to bygninger	Hele området, to bygninger	Hele området, tre bygninger
Skibladnerbrygga		Hele området, to bygninger	Hele området, to bygninger	Hele området, to bygninger
Strandtorget		Av- og på kjøring til E6/ Lillehammer, En del av Strandpromenaden ved Strandtorget	Hele Strandtorget, Mesnadalsvegen ved Strandtorget, Strandpromenaden fra Mesnadalsvegen til Vingnesbrua	Hele Strandtorget, Mesnadalsvegen ved Strandtorget, Strandpromenaden fra Mesnadalsvegen til Vingnesbrua
Busmoen	Området vest for E6	Områdene på begge sider av E6, E6 nord for Busmoen	Områdene på begge sider av E6, E6 nord for Busmoen	

Figur 3.3 Flomsonekart 10-årsflom ved Lillehammer

Figur 3.4 Flomsonekart 100-årsflom for Lillehammer

Figur 3.5 Flomsonekart 500-årsflom for Lillehammer

4 Andre faremomenter i området

4.1 Innsamling av andre faredata

I flomsonekartprosjektet vurderes også vassdragsrelaterte forhold som ikke uten videre inngår i eller tas hensyn til i flomsonekartleggingen, slik som erosjon og massetransport og isforhold. Flomsonekartprosjektet har ikke som mål fullstendig å kartlegge slik fare, men skal systematisk forsøke å samle inn eksisterende informasjon for å presentere kjente problemer langs vassdraget som har betydning for de flomstørrelser som beregnes i prosjektet.

Is i prosjektområdet vurderes som problemfritt.

Sedimenttransporten i Lågen ved innløpet i Mjøsa kommer for en stor del fra sideelven Gausa. Nedstrøms for Gausas tilløp har sedimenttilførselen medvirket til at det er dannet en rekke øyrer i elva. Disse øyrene påvirkes av sedimenttransporten og kan forandre seg med strømforhold og materialtilførsel. Materialet i bankesystemene består av stein og grus. Det er en gradering til finere fraksjoner nedover mot broene. Fra tid til annen blir det tatt ut grus fra Gausas elvevifte. En bør se til at slike grusuttak ikke fører til uønskede endringer i strømforholdene.

4.2 Kulverter

Blokkering av kulverter og bruer på grunn av is og drivgods i elver er et generelt problem. NVE anbefaler en generell gjennomgang av hvilke kulverter som gir skadeomfang ved blokkering. Dette bør gjennomføres som en del av kommunens risiko- og sårbarhetsanalyse (ROS).

5 Usikkerhet i datamaterialet

5.1 Flomberegningen

Datagrunnlaget for flomberegning i Mjøsa og Vorma kan karakteriseres som godt. Det foreligger lange observasjonsserier både fra Mjøsa og fra Vorma. Det er alltid knyttet en del usikkerhet til de største flomvannføringene fordi det er vannstander som observeres og disse omregnes ut fra en vannføringskurve til vannføringsverdier. Vannføringskurven er basert på et antall samtidige observasjoner av vannstand og målinger av vannføring i elven. Men slike samtidige målinger er ikke utført på ekstreme flommer. De største flomvannføringene er derfor beregnet ut fra et ekstrapolert samband mellom vannstander og vannføringer. Det medfører at også "observerte" flomvannføringer kan derfor inneholde en stor grad av usikkerhet. Ved målestasjonen i Vorma, Ertesekken, er vannføringen beregnet ikke bare ut fra vannstand, men også ut fra fallet i elven mellom to vannstandsskalaer, den såkalte toskalametoden, hvilket tilfører vannføringsberegningen en ekstra usikkerhet.

Å kvantifisere usikkerhet i hydrologiske data er meget vanskelig. Det er mange faktorer som spiller inn, særlig for å anslå usikkerhet i ekstreme vannføringsdata. Konklusjonen for denne beregningen er likevel at datagrunnlaget er godt og at beregningen ut fra dette kriterium kan klassifiseres i klasse 1, i en skala fra 1 til 3 hvor 1 tilsvarer beste klasse.

5.2 Flomsonen

Nøyaktigheten i de beregnede flomsonene er avhengig av usikkerhet i hydrologiske data, flomberegninger og terrengmodellen.

Terrengmodellen bygger på konstruerte kartdata der forventet nøyaktighet i høyde er +/- 30 cm. Selve utbredelsen av sonen kan derfor i svært flate områder bli noe unøyaktig. Kontroll av terrenghøyder mot beregnede vannstander kan da være nødvendig, for eksempel ved byggetillatelser.

6 Veiledning for bruk

6.1 Hvordan leses flomsonekartet?

Oversvømt areal som er beregnet er knyttet til flom i Mjøsa. Vannstander i andre sidebekker/-elver og oversvømmelse som følge av flom i disse, er ikke beregnet.

En tabell og en graf viser flomhøyden for de beregnede flommene.

Områder som på kartet er markert som lavpunkt (områder bak flomverk, kulverter o.l.), er avledet fra en bestemt flom, men gjentakintervallet kan ikke overføres direkte. Disse områdene er vist på kartet med skravur på blå bakgrunn. Flomfaren må i disse områdene vurderes nærmere, der en tar hensyn til grunnforhold, kapasitet på eventuelle kulverter m.v. Spesielt utsatt vil disse områdene være ved intenst lokalt regn, ved stor flom i sidebekker eller ved gjentetting av kulverter. Kjellerfri sone er avledet av 200-årsflommen ved å legge på 2,5 m på flomhøyden ved 200-årsflom. Denne er vist på kartet med skravur. Dette er områder hvor det med stor sannsynlighet vil komme vann i kjellerne ved flom. Det må vurderes om nye bygninger her bør bygges uten kjeller. Bygninger i kjellerfri sone er markert med gul farge. Bygninger som ligger i selve flomsone er markert med oransje farge. Her vil vannet kunne stå et stykke opp på veggen avhengig av byggenes beliggenhet i flomsone. Veistrekninger som ligger lavere i terrenget enn flomhøyden er markert som oversvømt med mørk grønn farge.

6.2 Unngå bygging på flomutsatte arealer

Stortinget har forutsatt at sikringsbehovet langs vassdragene ikke skal øke som følge av ny utbygging. Derfor bør ikke flomutsatte områder tas i bruk om det finnes alternative arealer. Fortetting i allerede utbygde områder skal heller ikke tillates før sikkerheten er brakt opp på et tilfredsstillende nivå i henhold til NVEs retningslinjer. Egnede arealbrukskategorier og reguleringsformål for flomutsatte områder, samt bruk av bestemmelser, er omtalt i NVEs veileder "Arealplanlegging i tilknytning til vassdrag og energianlegg" (NVE-veileder nr. 3/99)/6/

Krav til sikkerhet mot flomskade er kvantifisert i NVEs retningslinje "Arealbruk og sikring i flomutsatte områder" (NVE Retningslinjer nr 1/99) /7/. Kravene er differensiert i forhold til type flom og type byggverk/ infrastruktur.

6.3 Arealplanlegging og byggesaker – bruk av flomsonekart

Ved oversiktsplanlegging kan en bruke flomsonekart direkte for å identifisere områder som ikke bør bebygges uten nærmere vurdering av faren og mulige tiltak.

Ved detaljplanlegging og ved dele- og byggesaksbehandling må en ta hensyn til at også flomsonekartene har begrenset nøyaktighet. Primært må en ta utgangspunkt i de beregnede vannstander og kontrollere terreng høyden i felt mot disse. En sikkerhetsmargin skal alltid legges til ved praktisk bruk. For å unngå flomskade må dessuten dreneringen til et bygg ligge slik at avløpet fungerer under flom. Sikkerhetsmarginen bør tilpasses det aktuelle prosjekt. I dette prosjektet er grunnlagsmaterialet vurdert som godt. Vi mener utfra dette at et påslag på 0,5 m på de beregnede vannstandene bør være tilstrekkelig for å dekke opp usikkerheten i beregningene.

6.4 Flomvarsling og beredskap – bruk av flomsonekart

Et flomvarsel forteller hvor stor vannføring som ventes, sett i forhold til tidligere flomsituasjoner i vassdraget. Det er ikke nødvendigvis et varsel om skade. For å kunne varsle skadeflom, må man ha detaljert kjennskap til et område. I dag sender NVE "Varsel om flom" når vi venter vannføring med gjentaksintervall på mer enn 5 år. Varsel om stor flom sendes ut når vi venter vannføring med mer enn 50 års gjentaksintervall. Ved kontakt med flomvarslingen vil en ofte kunne få mer detaljert informasjon.

Flomsonekart gir detaljkunnskap i form av beregnede vannstander over en lengre strekning ved flom, og man kan se hvilke områder og hvilke typer verdier som blir oversvømt. Beredskapsmyndighetene bør innarbeide denne informasjonen i sine planer. Ved å lage kart tilsvarende vedlegget til denne rapporten, kan en finne hvilke bygninger som blir berørt av de ulike flomstørrelsene. Kobling mot adresseregistre kan gi lister over berørte eiendommer. På dette grunnlaget vil de beredskapsansvarlige bedre kunne planlegge evakuering, omkjøringsveger, bygging av voller og andre krisetiltak

På grunn av usikkerhet både i flomvarsler og flomsonekartene, må en legge på sikkerhetsmarginer ved planlegging og gjennomføring av tiltak.

6.5 Hvordan forholde seg til usikkerhet på kartet ?

NVE lager flomsonekart med høyt presisjonsnivå som for mange formål skal kunne brukes direkte. Det er likevel viktig å være bevisst at flomsonekartenes utbredelse avhenger av bakenforliggende datagrunnlag og analyser.

Spesielt i områder nær flomsonegrensen er det viktig at høyden på terrenget sjekkes mot de beregnede flomvannstander. På tross av god nøyaktighet på terrengmodell kan det være områder som på kartet er angitt å ligge utenfor flomsone, men som ved detaljmåling i felt kan vise seg å ligge under det aktuelle flomnivået. Tilsvarende kan det være mindre områder innenfor flomområdet som ligger over den aktuelle flomvannstand.

En måte å forholde seg til usikkerheten på, er å legge sikkerhetsmarginer til de beregnede flomvannstander. Hvor store disse skal være vil avhenge av hvilke tiltak det er snakk om. For byggetiltak har vi i kap. 6.3 angitt konkret forslag til påslag på vannstandene. I

forbindelse med beredskapssituasjoner vil ofte usikkerheten i flomvarslene langt overstige usikkerheten i vannlinjene og flomsonene. Det må derfor gjøres påslag som tar hensyn til alle elementer.

Geometrien i elveløpet kan bli endret, spesielt som følge av store flommer eller ved menneskelige inngrep, slik at vannstandsforholdene endres. Tilsvarende kan terrenginngrep inne på elveslettene, så som oppfyllinger, føre til at terrengmodellen ikke lenger er gyldig i alle områder. Over tid kan det derfor bli behov for å gjennomføre revisjon av beregningene og produsere nye flomsonekart.

Så lenge kartene anses å utgjøre den best tilgjengelige informasjon om flomfare i et område, forutsettes de laqt til grunn for arealbruk og flomtiltak.

6.6 Generelt om gjentaksintervall og sannsynlighet

Gjentaksintervall er det antall år som gjennomsnittlig går mellom hver gang en får en like stor eller større flom. Dette intervallet sier noe om hvor sannsynlig det er å få en flom av en viss størrelse. Sannsynligheten for eksempelvis for en 50-årsflom er 1/50, dvs. 2 % hvert eneste år. Dersom en 50-årsflom nettopp er inntruffet i et vassdrag betyr dette ikke at det vil gå 50 år til neste gang. Den neste 50-årsflommen kan inntreffe allerede i innværende år, om to, 50 år eller kan hende først om 200 år. Det er viktig å være klar over at sjansen for eksempelvis å få en 50-årsflom er like stor hvert år men den er liten - bare 2 prosent.

Et aktuelt spørsmål ved planlegging av virksomhet i flomutsatte områder er følgende: Hva er akseptabel sannsynlighet for flomskade i forhold til gjentaksintervall og levetid? Gitt en konstruksjon med forventet (økonomisk) levetid på 50 år. Det kreves at sannsynlighet for skade p.g.a. flom om en 100-årsflom eller større inntreffer, skal være mindre enn 40%. Tabellen nedenfor kan brukes til å gi svar på slike spørsmål. Tar man utgangspunkt i en "akseptabel sannsynlighet for flomskade" på eksempelvis 10 % i en 50-årsperiode, viser tabellen at konstruksjonen må være sikker mot en 500-årsflom!

Tabell 7.1 Sannsynlighet for overskridelse i % ut fra periodelengde og gjentaksintervall.

Gjentaksintervall (T)	Periodelengde år (L)				
	10	50	100	200	500
10	65	99	100	100	100
50	18	64	87	98	100
100	10	40	63	87	99
200	5	22	39	63	92
500	2	10	18	33	63

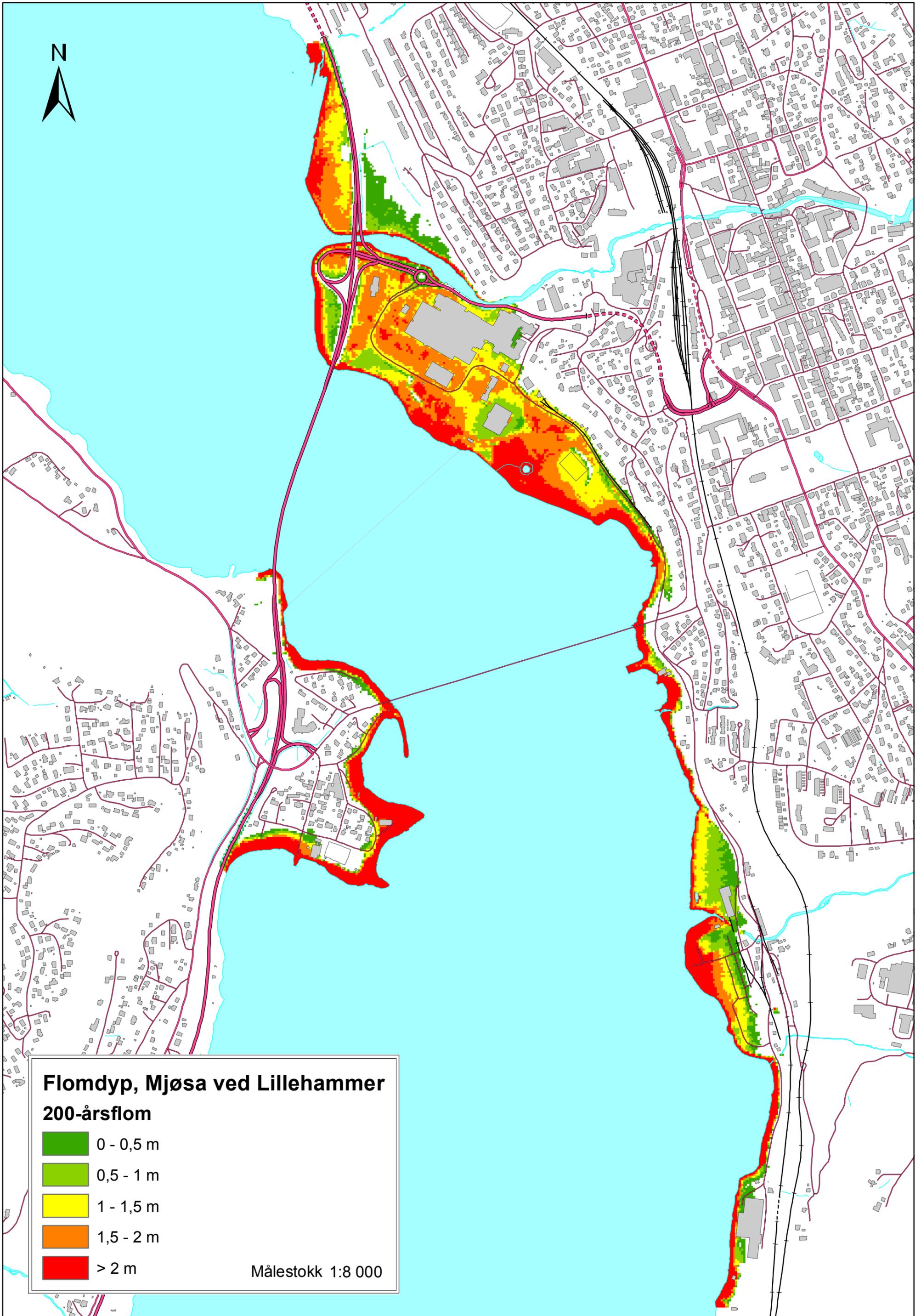
Referanser

- /1/ NOU (Norges offentlige utredninger) 1996:16: Tiltak mot flom.
- /2/ Stortingsmelding nr.42. 1996-1997: Tiltak mot flom
- /3/ Flomsonekartplan. Prioriterte elvestrekninger for kartlegging i flomsonekartprosjektet. NVE 2003
- /4/ Berg, H., Høydal, Ø. Prosjekthåndbok for Flomsonekartprosjektet. NVE 2000.
- /5/ Pettersson, L-E. Flomberegning for Mjøsa og Vorma. NVE Dokument 23/2000.
- /6/ Skauge, A. Arealplanlegging i tilknytning til vassdrag og energianlegg. NVE veileder nr.3/1999
- /7/ Toverød, B.S. Arealbruk og sikring i flomutsatte områder. NVEs retningslinjer nr.1/1999

Vedlegg

Dybdekart som viser flomdyb for 200-årsflom.

1 kartblad av flomsonekart som viser utbredelsen av 200-årsflom.

Flomdyp, Mjøsa ved Lillehammer
200-årsflom

- 0 - 0,5 m
- 0,5 - 1 m
- 1 - 1,5 m
- 1,5 - 2 m
- > 2 m

Målestokk 1:8 000

2000

- Nr 1 Ingebrigt Bævre: Delprosjekt Sunndalsøra
- Nr 2 Siri Stokseth: Delprosjekt Trysil
- Nr 3 Kai Fjelstad: Delprosjekt Elverum
- Nr 4 Øystein Nøtsund: Delprosjekt Førde
- Nr 5 Øyvind Armand Høydal: Delprosjekt Otta
- Nr 6 Øyvind Lier: Delprosjekt Rognan og Røklund

2001

- Nr 1 Ingebrigt Bævre: Delprosjekt Støren
- Nr 2 Anders J. Muldsvor: Delprosjekt Gaupne
- Nr 3 Eli K. Øydvin: Delprosjekt Vågåmo
- Nr 4 Eirik Traae: Delprosjekt Høyanger
- Nr 5 Ingebrigt Bævre: Delprosjekt Melhus
- Nr 6 Ingebrigt Bævre: Delprosjekt Trondheim
- Nr 7 Siss-May Edvardsen: Delprosjekt Grodås
- Nr 8 Øyvind Høydal: Delprosjekt Rena
- Nr 9 Ingjerd Haddeland: Delprosjekt Flisa
- Nr 10 Ingjerd Haddeland: Delprosjekt Kirkenær
- Nr 11 Siri Stokseth: Delprosjekt Hauge
- Nr 12 Øyvind Lier: Delprosjekt Karlstad, Moen, Rundhaug og Øverbygd

2002

- Nr. 1 Øyvind Espeseth Lier: Delprosjekt Karasjok
- Nr. 2 Siri Stokseth: Delprosjekt Tuven
- Nr. 3 Ingjerd Haddeland: Delprosjekt Liknes
- Nr. 4 Ahmed Reza Naserzadeh: Delprosjekt Åkrestrommen
- Nr. 5 Ingebrigt Bævre: Delprosjekt Selbu
- Nr. 6 Eirik Traae: Delprosjekt Dalen
- Nr. 7 Øyvind Espeseth Lier: Delprosjekt Storslett
- Nr. 8 Øyvind Espeseth Lier: Delprosjekt Skoltefossen
- Nr. 9 Ahmed Reza Naserzadeh: Delprosjekt Koppang
- Nr. 10 Christine Kielland Larsen: Delprosjekt Nesbyen
- Nr. 11 Øyvind Høydal: Delprosjekt Selsmyrene
- Nr. 12 Siss May Edvardsen: Delprosjekt Lærdal
- Nr. 13 Søren Elkjær Kristensen: Delprosjekt Gjøvik

2003

- Nr. 1 Ingebrigt Bævre, Jostein Svegården: Delprosjekt Korgen
- Nr. 2 Siss-May Edvardsen: Delprosjekt Dale
- Nr. 3 Siss-May Edvardsen: Delprosjekt Etne
- Nr. 4 Siss-May Edvardsen: Delprosjekt Sogndal
- Nr. 5 Siri Stokseth: Delprosjekt Søgne
- Nr. 6 Øyvind Høydal og Eli Øydvin: Delprosjekt Sandvika og Vøyenenga
- Nr. 7 Siri Stokseth og Jostein Svegården: Delprosjekt Hønefoss
- Nr. 8 Ingebrigt Bævre og Christine K. Larsen: Delprosjekt Røssvoll
- Nr. 9 Søren E. Kristensen: Delprosjekt Kongsvinger
- Nr. 10 Paul Christen Røhr: Delprosjekt Alta og Eiby

2004

- Nr. 1 Beate Sæther, Christine Kielland Larsen: Delprosjekt Verdalsøra
- Nr. 2 Beate Sæther, Christine K. Larsen: Delprosjekt Hell
- Nr. 3 Siss-May Edvardsen, Christine Kielland Larsen: Delprosjekt Sande
- Nr. 4 Ingebrigt Bævre, Eli K. Øydvin: Delprosjekt Batnfjord
- Nr. 5 Ingebrigt Bævre, Jostein Svegården: Delprosjekt Meldal
- Nr. 6 Ahmed Naserzadeh, Christine Kielland Larsen: Delprosjekt Fetsund
- Nr. 7 Siri Stokseth, Eli K. Øydvin: Delprosjekt Ålgård
- Nr. 8 Ingebrigt Bævre, Christine Kielland Larsen: Delprosjekt Misvær
- Nr. 9 Turid Bakken Pedersen, Christine K. Larsen: Delprosjekt Moi
- Nr. 10 Siri Stokseth, Linmei Nie, Eli K. Øydvin: Delprosjekt Skien
- Nr. 11 Siri Stokseth, Eli K. Øydvin: Delprosjekt Mandal
- Nr. 12 Siri Stokseth, Eli K. Øydvin: Delprosjekt Kongsberg
- Nr. 13 Siss-May Edvardsen, Eli K. Øydvin: Delprosjekt Myklemyr og Fossøy
- Nr. 14 Siss-May Edvardsen, Øystein Nøtsund, Jostein Svegården: Delprosjekt Ørsta
- Nr. 15 Ahmed Reza Naserzadeh, Christine Kielland Larsen: Delprosjekt Ringeby/Fåvang

2005:

- Nr 1 Ingebrigt Bævre, Julio Pereira: Delprosjekt Kotsøy
- Nr 2 Siri Stokseth, Jostein Svegården: Delprosjekt Drammen
- Nr. 3 Ahmed Naserzadeh, Julio Pereira: Delprosjekt Hamar
- Nr. 4 Ingebrigt Bævre og Christine K. Larsen: Delprosjekt Beiarn
- Nr. 5 Ahmed Naserzadeh, Jostein Svegården: Delprosjekt Alvdal og Tynset
- Nr. 6 Siss-May Edvardsen, Eli K. Øydvin: Delprosjekt Rauma
- Nr. 7 Siss-May Edvardsen, Christine K. Larsen: Delprosjekt Molde
- Nr. 8 Siri Stokseth, Julio Pereira: Delprosjekt Øyslebø
- Nr. 9 Turid Bakken Pedersen, Eli K. Øydvin, Jostein Svegården: Delprosjekt Flakksvann
- Nr. 10 Christine K. Larsen, Ingebrigt Bævre: Delprosjekt Mosjøen
- Nr. 11 Christine K. Larsen, Ingebrigt Bævre: Delprosjekt Bærums Værk
- Nr. 12 Turid Bakken Pedersen, Jostein Svegården: Delprosjekt Mosby
- Nr. 13 Ahmed Reza Nasersadeh, Julio Pereira: Delprosjekt Lillestrøm
- Nr. 14 Siss-May Edvardsen, Jostein Svegården: Delprosjekt Eidfjord
- Nr. 15 Beate Sæther, Christine K. Larsen: Delprosjekt Orkdal
- Nr. 16 Siss-May Edvardsen, Christine Kielland Larsen: Delprosjekt Vikøyri

2006

- Nr. 1 Siss-May Edvardsen, Christine K. Larsen:
Delprosjekt Bondalen

- Nr. 2 Siss-May Edvardsen, Julio Pereira:
Delprosjekt Oltedal

- Nr. 3 Siss-May Edvardsen, Jostein Svegården:
Delprosjekt Sylte

- Nr. 4 Siss-May Edvardsen, Eli K. Øydvin:
Delprosjekt Voss

- Nr. 5 Ahmed Reza Naserzadeh, Jostein Svegården:
Delprosjekt Fjellhamar

- Nr. 6 Ahmed Reza Naserzadeh, Jostein Svegården:
Delprosjekt Lillehammer

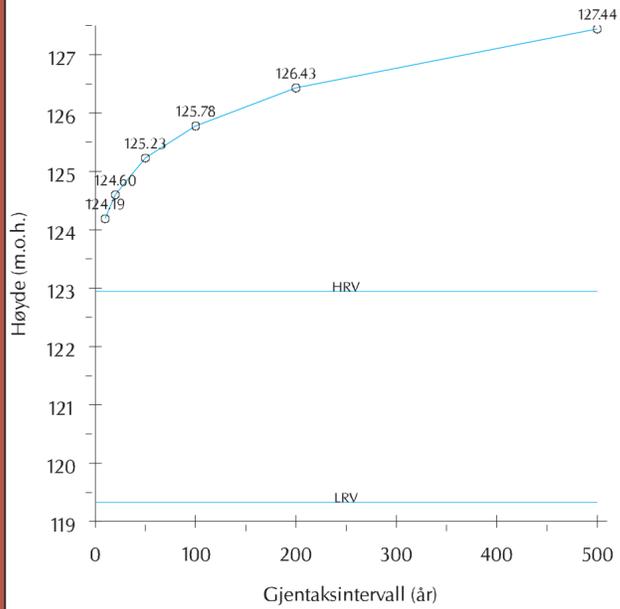
FLOMVANNSTANDER I MJØSA

10 år	20 år	50 år	100 år	200 år	500 år
124.19	124.60	125.23	125.78	126.43	127.44

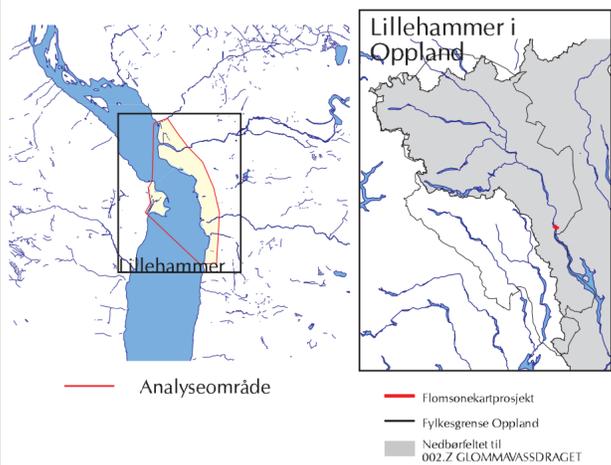
SIKKERHETSMARGIN

Sikkerhetsmargin - bestemmelser arealplaner: + 0.5 meter

FLOMVANNSTANDER I MJØSA

OVERSIKTSKART

TEGNFORKLARING

- Europa-, riks- og fylkesvei med veinummer
- Kommunal og privat vei
- Oversvømt vei
- Jernbane
- Høydekurver med 5 meters ekvidistanse
- Ikke flomutsatte bygninger
- Flomutsatte bygninger
- Bygninger med fare for vann i kjelleren
- Elv og vann
- Oversvømt areal ved 10-årsflom
- Lavpunkter - områder som ikke har direkte forbindelse med elva (bak flomverk, kulvert, m.v). Sannsynlighet for oversvømmelse må vurderes nærmere.

Prosjekt: Lillehammer
Kartblad Lillehammer

10-ÅRSFLOM

Godkjent 26. april 2006

Målestokk 1 : 9000

Koordinatsystem:	NGO, akse 3
Kartgrunnlag	
Situasjon:	SK 2005
Høydedata:	Laserdata 2005
Flomsoneanalyse	
Flomverdier:	Dok. 23/2000 NVE
Vannlinjer:	2000 NVE
Terrengmodell:	Desember 2005
GIS-analyse:	April 2006
Prosjektrapport:	Flomsonekart 6/2006
Prosjektnr.:	fs002_26

NORGES VASSDRAGS-
OG ENERGIDIREKTORAT (NVE)

Pb. 5091 Maj. - 0301 Oslo
Tlf: 22 95 95 95 Fax: 22 95 90 00
Internett adr: <http://www.nve.no/flomsonekart>

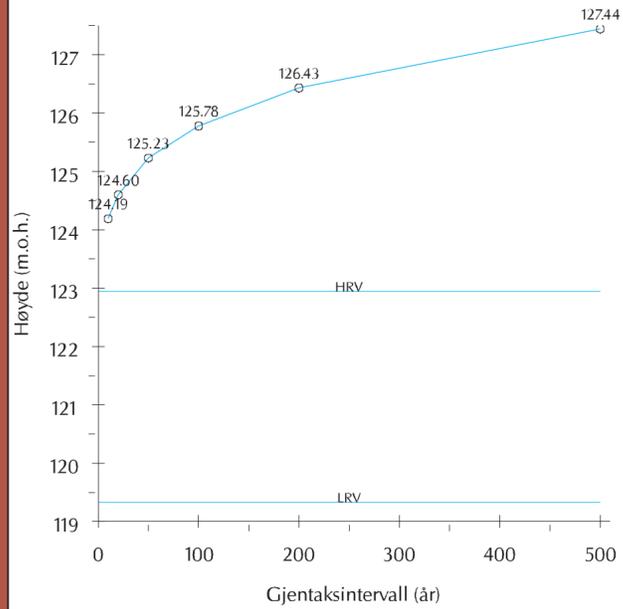
FLOMANNSTANDER I MJØSA

10 år	20 år	50 år	100 år	200 år	500 år
124.19	124.60	125.23	125.78	126.43	127.44

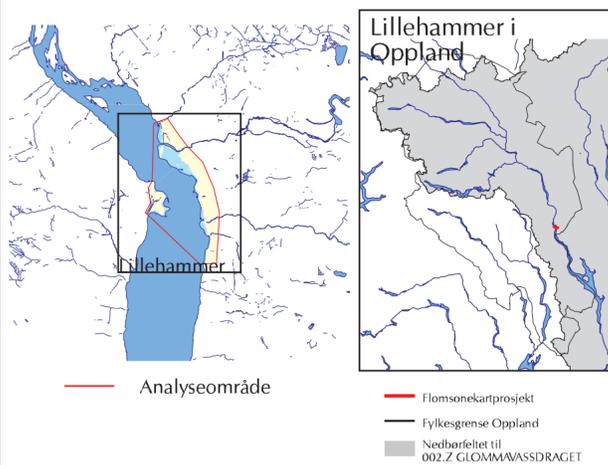
SIKKERHETSMARGIN

Sikkerhetsmargin - bestemmelser arealplaner: + 0.5 meter

FLOMANNSTANDER I MJØSA

OVERSIKTSKART

TEGNFORKLARING

- Europa-, riks- og fylkesvei med veinummer
- Kommunal og privat vei
- Oversvømt vei
- Jernbane
- Høydekurver med 5 meters ekvidistanse
- Ikke flomutsatte bygninger
- Flomutsatte bygninger
- Bygninger med fare for vann i kjelleren
- Elv og vann
- Oversvømt areal ved 100-årsflom
- Lavpunkter - områder som ikke har direkte forbindelse med elva (bak flomverk, kulvert, m.v). Sannsynlighet for oversvømmelse må vurderes nærmere.

Prosjekt: Lillehammer
Kartblad Lillehammer

100-ÅRSFLOM

Godkjent 26. april 2006

Målestokk 1 : 9000

Koordinatsystem:	NGO, akse 3
Kartgrunnlag	
Situasjon:	SK 2005
Høydedata:	Laserdata 2005
Flomsoneanalyse	
Flomverdier:	Dok. 23/2000 NVE
Vannlinjer:	2000 NVE
Terrengmodell:	Desember 2005
GIS-analyse:	April 2006
Prosjektrapport:	Flomsonekart 6/2006
Prosjektnr:	fs002_26

NORGES VASSDRAGS-
OG ENERGIDIREKTORAT (NVE)

Pb. 5091 Maj. - 0301 Oslo
Tlf: 22 95 95 95 Fax: 22 95 90 00
Internett adr: <http://www.nve.no/flomsonekart>

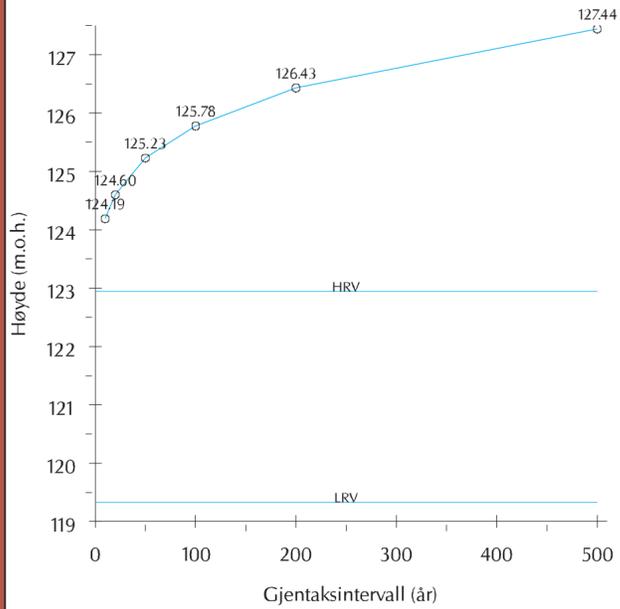
FLOMVANNSTANDER I MJØSA

10 år	20 år	50 år	100 år	200 år	500 år
124.19	124.60	125.23	125.78	126.43	127.44

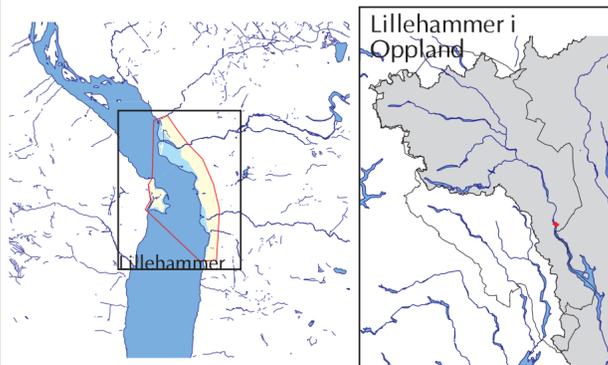
SIKKERHETSMARGIN

Sikkerhetsmargin - bestemmelser arealplaner: + 0.5 meter

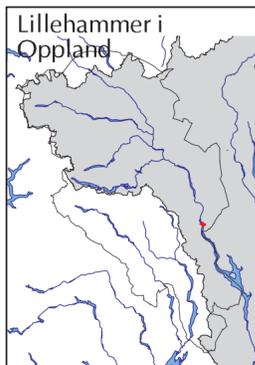
FLOMVANNSTANDER I MJØSA

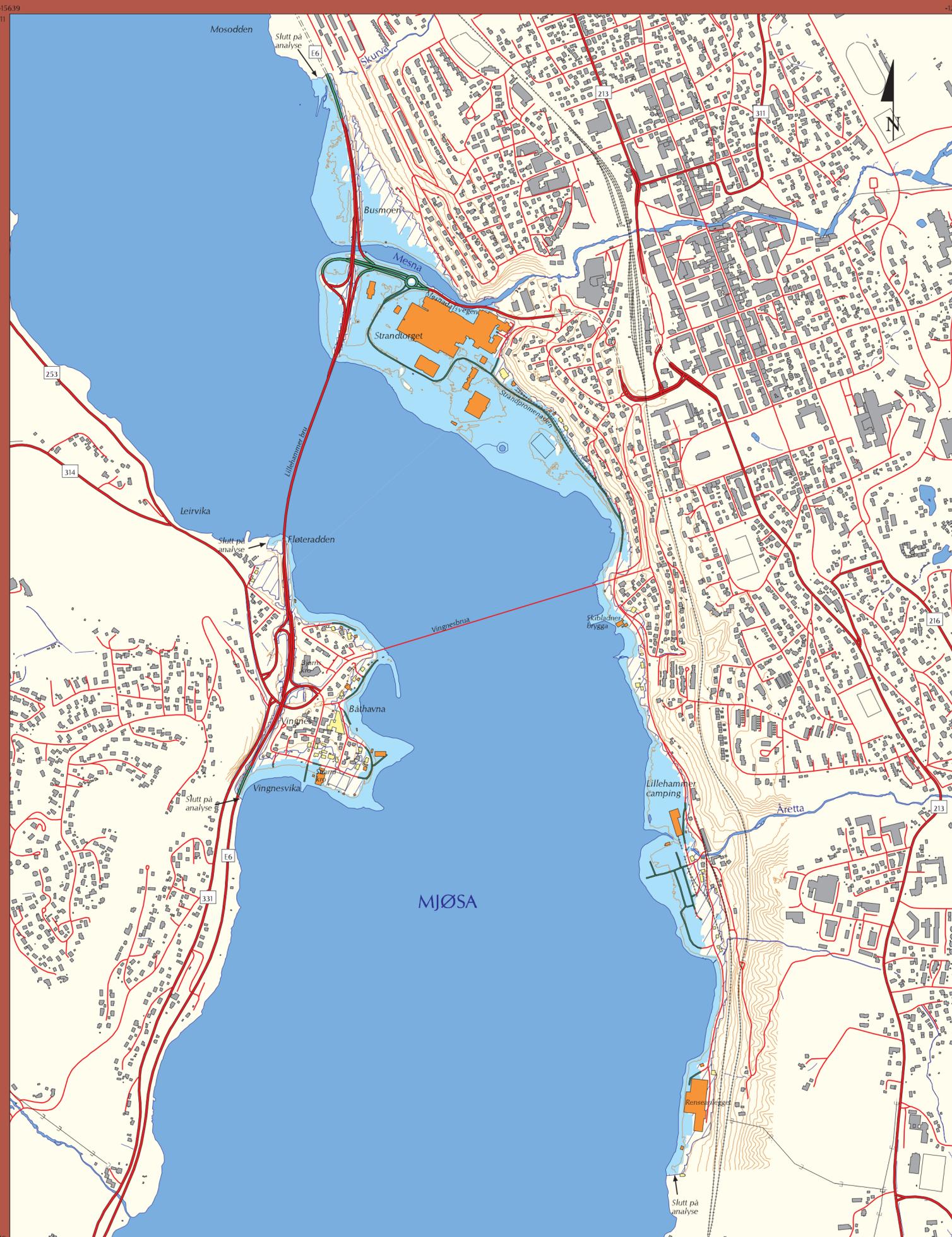
OVERSIKTSKART

— Analyseområde

— Flomsonekartprosjekt
 — Fylkesgrense Oppland
 ■ Nedbørfeltet til 002.Z GLOMMAVASSDRAGET

TEGNFORKLARING

- Europa-, riks- og fylkesvei med veinummer
- Kommunal og privat vei
- Oversvømt vei
- Jernbane
- Høydekurver med 5 meters ekvidistanse
- Ikke flomutsatte bygninger
- Flomutsatte bygninger
- Bygninger med fare for vann i kjelleren
- Elv og vann
- Oversvømt areal ved 200-årsflom
- Kjellerfri sone - områder som ligger mindre enn 2.5 m høyere enn flomsonen. Fare for vann i kjeller.
- Lavpunkter - områder som ikke har direkte forbindelse med elva (bak flomverk, kulvert, m.v). Sannsynlighet for oversvømmelse må vurderes nærmere.

FLOMSONEKART

Prosjekt: Lillehammer
Kartblad Lillehammer

200-ÅRSFLOM

Godkjent 26. april 2006

Målestokk 1 : 9000

Koordinatsystem:	NGO, akse 3
Kartgrunnlag	
Situasjon:	SK 2005
Høydedata:	Laserdata 2005
Flomsoneanalyse	
Flomverdier:	Dok. 23/2000 NVE
Vannlinjer:	2000 NVE
Terrengmodell:	Desember 2005
GIS-analyse:	April 2006
Prosjektrapport:	Flomsonekart 6/2006
Prosjektnr.:	fs002_26

NORGES VASSDRAGS-
OG ENERGIDIREKTORAT (NVE)

Pb. 5091 Maj. - 0301 Oslo
Tlf: 22 95 95 95 Fax: 22 95 90 00
Internett adr: <http://www.nve.no/flomsonekart>

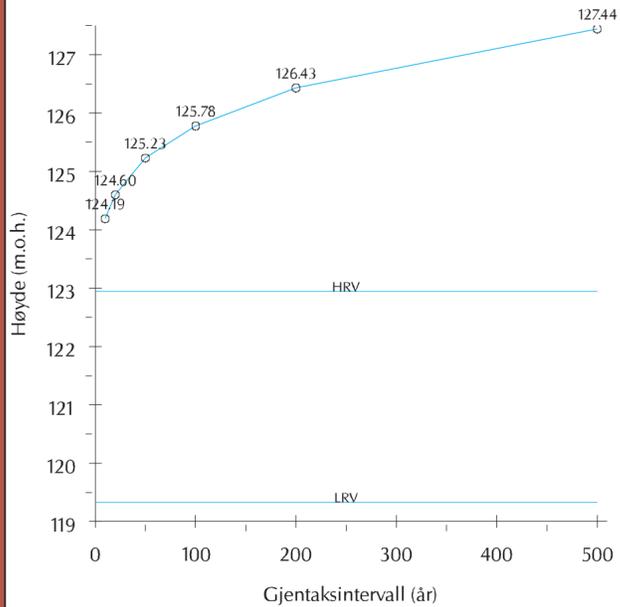
FLOMVANNSTANDER I MJØSA

10 år	20 år	50 år	100 år	200 år	500 år
124.19	124.60	125.23	125.78	126.43	127.44

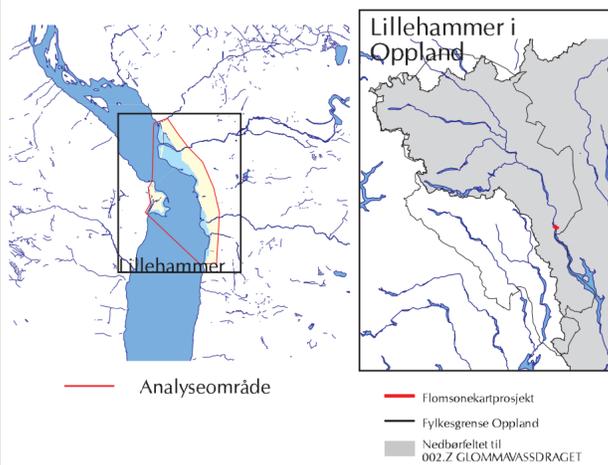
SIKKERHETSMARGIN

Sikkerhetsmargin - bestemmelser arealplaner: + 0.5 meter

FLOMVANNSTANDER I MJØSA

OVERSIKTSKART

TEGNFORKLARING

- Europa-, riks- og fylkesvei med veinummer
- Kommunal og privat vei
- Oversvømt vei
- Jernbane
- Høydekurver med 5 meters ekvidistanse
- Ikke flomutsatte bygninger
- Flomutsatte bygninger
- Bygninger med fare for vann i kjelleren
- Elv og vann
- Oversvømt areal ved 500-årsflom
- Lavpunkter - områder som ikke har direkte forbindelse med elva (bak flomverk, kulvert, m.v). Sannsynlighet for oversvømmelse må vurderes nærmere.

Prosjekt: Lillehammer Kartblad Lillehammer

500-ÅRSFLOM

Godkjent 26. april 2006

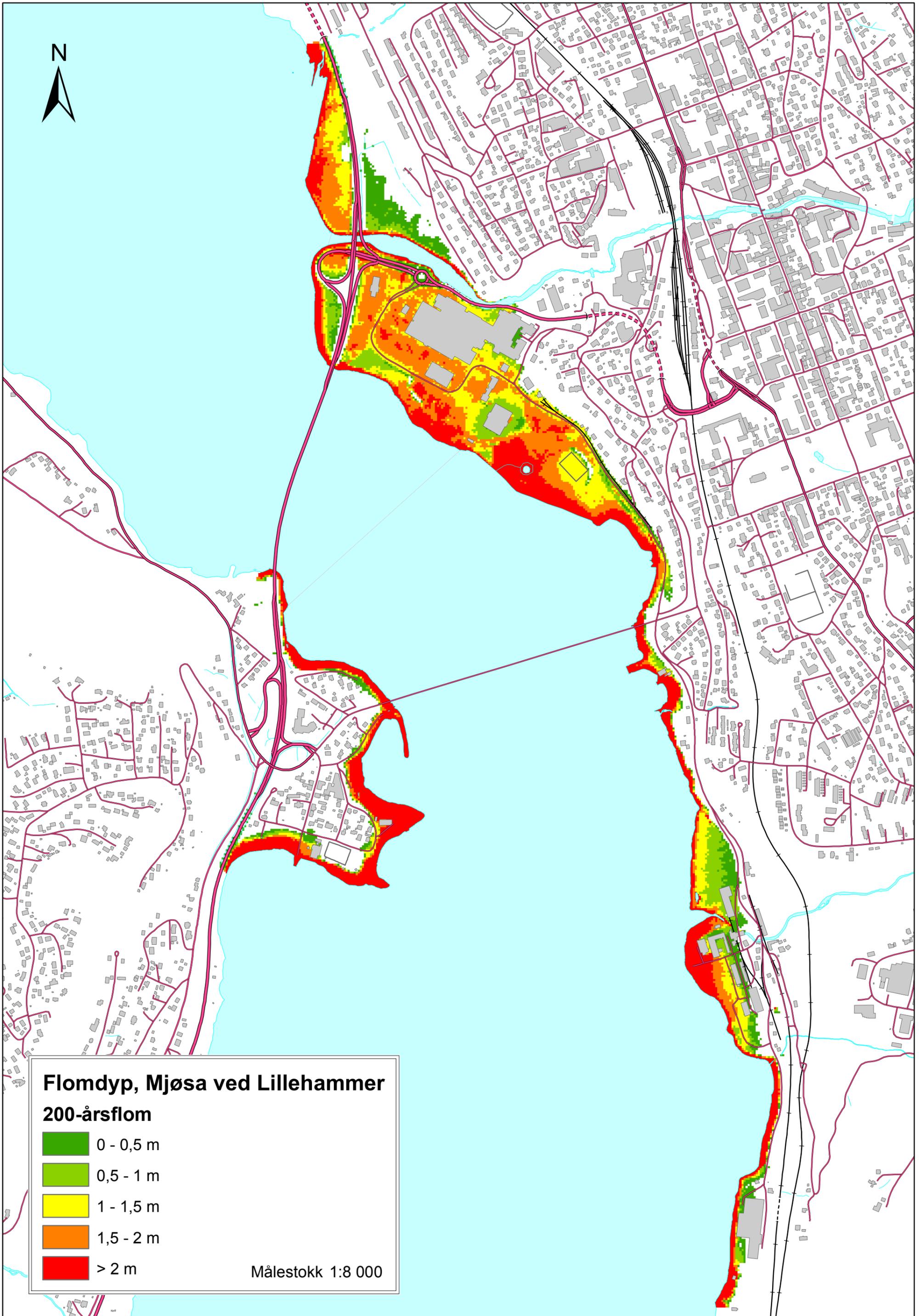
Målestokk 1 : 9000

Koordinatsystem:	NGO, akse 3
Kartgrunnlag	
Situasjon:	SK 2005
Høydedata:	Laserdata 2005
Flomsoneanalyse	
Flomverdier:	Dok. 23/2000 NVE
Vannlinjer:	2000 NVE
Terrengmodell:	Desember 2005
GIS-analyse:	April 2006
Prosjektrapport:	Flomsonekart 6/2006
Prosjektnr.:	fs002_26

NORGES VASSDRAGS-
OG ENERGIDIREKTORAT (NVE)

Pb. 5091 Maj. - 0301 Oslo
Tlf: 22 95 95 95 Fax: 22 95 90 00
Internett adr: <http://www.nve.no/flomsonekart>

Flomdyp, Mjøsa ved Lillehammer
200-årsflom

- 0 - 0,5 m
- 0,5 - 1 m
- 1 - 1,5 m
- 1,5 - 2 m
- > 2 m

Målestokk 1:8 000